

1.list Korintským

¹ Pavel, povoláný apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a bratr Sostenes, ² Církvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláným svatým, spolu se všemi, kteříž vzývají jméno Pána našeho Jezukrista na všelikém místě, i jejich i našem: ³ Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. ⁴ Děkuji Bohu svému vždycky za vás pro tu milost Boží, kteráž dána jest vám v Kristu Ježíši, ⁵ Že ve všem obohaceni jste v něm, v každém slovu a ve všelikém umění, ⁶ Jakož svědectví Kristovo upevněno jest mezi vámi, ⁷ Takže nemáte žádného nedostatku ve všelike milosti, očekávající zjevení Pána našeho Jezukrista, ⁸ Kterýžto i utvrdí vás až do konce bez úhony ke dni příští Pána našeho Jezukrista. ⁹ Věrnýť jest Bůh, skrze něhož povoláni jste k účastenství Syna jeho Jezukrista, Pána našeho. ¹⁰ Prosímť vás pak, bratří, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednotejně mluvili všickni a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale buďte spojeni jednotejnou myslí a jednotejným smyslem. ¹¹ Nebo oznámeno jest mi o vás, bratří moji, od některých z čeledi Chloe, že by mezi vámi byly různice. ¹² Míním pak toto, že jeden každý z vás říká: Já jsem Pavlův, já Apollův, já Petrův, já pak Kristův. ¹³ Zdali rozdělen jest Kristus? Zdali Pavel ukřižován

jest za vás? Anebo zdali jste ve jménu Pavlovu pokřtěni byli? ¹⁴ Děkuji Bohu, že jsem žádného z vás nekřtil, než Krispa a Gáia, ¹⁵ Aby někdo neřekl, že jsem ve jméno své křtil. ¹⁶ Křtil jsem také i Štěpánovu čeled. Více nevím, abych koho jiného křtil. ¹⁷ Nebo neposlal mne Kristus křtiti, ale evangelium kázati, ne v moudrosti řeči, aby nebyl vyprázdňen kříž Kristův. ¹⁸ Nebo slovo kříže těm, kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest. ¹⁹ Nebo psáno jest: Zahladím moudrost moudrých, a opatrnost opatrných zavrhu. ²⁰ Kde jest moudrý? A kde učený? A kde chytrák tohoto světa? Zdaliž Bůh neobrátí moudrosti tohoto světa v bláznovství? ²¹ Nebo když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící, ²² Poněvadž i Židé zázraků žádají, i Řekové hledají moudrosti. ²³ Myť pak kážeme Krista ukřižovaného, Židům zajisté pohoršení, a Řekům bláznovství, ²⁴ Ale povolaným, i Židům i Řekům, Krista, Boží moc a Boží moudrost. ²⁵ Nebo to bláznovství Boží jest moudřejší nežli lidé a mdlota Boží jest silnější než lidé. ²⁶ Vidíte zajisté povolání vaše, bratří, že nemnozí moudří podle těla, nemnozí mocní, nemnozí urození; ²⁷ Ale což bláznivého jest u světa, to sobě vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a to, což jest u světa mdlé, Bůh vyvolil, aby zahanbil silné. ²⁸ A neurozené u světa a za nic položené vyvolil Bůh, ano hned, kteréž nejsou, aby ty věci, kteréž jsou,

zkazil, ²⁹ Proto aby se nechlubilo před obličejem jeho žádné tělo. ³⁰ Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i #vykoupení, ³¹ Aby se tak dalo, jakož jest napsáno: Kdo se chlubí, v Pánu se chlub.

2

¹ I já přišed k vám, bratří, nepřišel jsem s důstojností řeči nebo moudrostí, zvěstuje vám svědectví Boží. ² Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista, a to ještě toho ukřižovaného. ³ A byl jsem já u vás v mdlobě, a v bázni, i v strachu mnohém. ⁴ A řeč má a kázání mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha svatého a moci, ⁵ Aby víra vaše nebyla založena v moudrosti lidské, ale v moci Boží. ⁶ Moudrost pak mluvíme mezi dokonalými, ale moudrost ne tohoto světa, ani knížat světa tohoto, jenž hynou. ⁷ Ale mluvíme moudrost Boží v tajemství, kterážto skryta jest, kterouž Bůh předuložil před věky k slávě naší, ⁸ Jízto žádný z knížat světa tohoto nepoznal. Nebo kdyby byli poznali, nebylí by Pána slávy ukřižovali. ⁹ Ale kážeme, jakož psáno jest: Ěehož oko nevidalo, ani ucho slýchalo, ani na srdce lidské vstoupilo, co jest připravil Bůh těm, kteříž jej milují. ¹⁰ Nám pak Bůh zjevil skrze Ducha svého. Nebo Duch zpytuje všecky věci, i hlubokosti Božské. ¹¹ Nebo kdo z lidí ví, co jest v člověku, jediné duch člověka, kterýž jest v něm? Takť

i Božích věcí nezná žádný, jediné Duch Boží. ¹² My pak nepřijali jsme ducha světa, ale Ducha toho, kterýž jest z Boha, abychom věděli, které věci od Boha darovány jsou nám. ¹³ O nichž i mluvíme ne těmi slovy, jimž lidská moudrost učí, ale kterýmž vyučuje Duch svatý, duchovním to, což duchovního jest, přivlastňujícíe. ¹⁴ Ale tělesný člověk nechápá těch věcí, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, protože ony duchovně mají rozsuzovány býti. ¹⁵ Ale duchovní člověk rozsuzujeť všecko, sám pak od žádného nebývá souzen. ¹⁶ Nebo kdo jest poznal mysl Páně? A kdo jej bude učiti? My pak mysl Kristovu máme.

3

¹ A já, bratří, nemohl jsem vám mluvíti jako duchovním, ale jako tělesným, jako maličkým v Kristu. ² Mlékem jsem vás živil, a ne pokrmem; nebo jste ještě nemohli pokrmů tvrdších užívat, ano i nyní ještě nemůžete. ³ Ještě zajisté tělesní jste. Poněvadžť jest mezi vámi nenávisť, svárové a různice, zdaž ještě tělesní nejste? a tak podle člověka chodíte. ⁴ Nebo když někdo říká: Jáť jsem Pavlův, jiný pak: Já Apollův, zdaliž nejste tělesní? ⁵ Nebo kdo jest Pavel, a kdo jest Apollo, než služebníci, skrze něž jste uvěřili, a jakž jednomu každému dal Pán? ⁶ Jáť jsem štípil, Apollo zaléval, ale Bůh dal zrůst. ⁷ A protož ani ten, kdož štěpuje, nic není, ani ten, jenž zalévá, ale ten, kterýž zrůst dává, Bůh. ⁸ Ten pak, kdož štěpuje, a ten, kdož zalévá, jedno jsou,

avšak jeden každý vlastní odplatu vezme podle své práce. ⁹ Božíť jsme zajisté pomocníci, Boží rolí, Boží vzdělání jste. ¹⁰ Já podle milosti Boží mně dané, jako moudrý stavitel, základ jsem založil, jiný pak na něm staví. Ale jeden každý viz, jak na něm staví. ¹¹ Nebo základu jiného žádný položití nemůž, mimo ten, kterýž položen jest, jenž jest Ježíš Kristus. ¹² Staví-liť pak kdo na ten základ zlato, stříbro, kamení drahé, dříví, seno, strniště, ¹³ Jednohoť každého dílo zjeveno bude. Den zajisté to všecko okáže; nebo v ohni zjeví se, a jednoho každého dílo, jaké by bylo, oheň zprubuje. ¹⁴ Zůstane-liť cí dílo, kteréž na něm stavěl, vezme odplatu. ¹⁵ Pakliť cí dílo shoří, tenť vezme škodu, ale sám spasen bude, avšak tak jako skrze oheň. ¹⁶ Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá? ¹⁷ Jestližeť kdo chrámu Božího poskvřňuje, tohoť ztratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy. ¹⁸ Žádný sám sebe nesvod. Zdá-li se komu z vás, že jest moudrý na tomto světě, budiž bláznem, aby byl učiněn moudrým. ¹⁹ Moudrost zajisté světa tohoto bláznovství jest u Boha. Nebo psáno jest: Kterýž zlapá moudré v chytrosti jejich. ²⁰ A opět: Znáť Pán přemýšlování moudrých, že jsou marná. ²¹ A tak nechluživ se žádný lidmi; nebo všechny věci vaše jsou. ²² Budťo Pavel, budťo Apollo, budťo Petr, budťo svět, budťo život, budťo smrt, budťo přítomné věci, budťo budoucí, všecko jest vaše, ²³ Vy pak Kristovi, a Kristus Boží.

4

¹ Tak o nás smýšlej člověk, jako o služebnících Kristových a šafářích tajemství Božích. ² Dále pak vyhledává se při šafářích toho, aby každý z nich věrný nalezen byl. ³ Mně pak to za nejmenší věc jest, abych od vás souzen byl, aneb od lidského soudu; nýbrž aniž sám sebe soudím. ⁴ Nebo ačkoli do sebe nic bezbožného nevím, však ne skrže to jsem spravedliv; nebo ten, ješto mne soudí, Pán jest. ⁵ Protož nesudtež nic před časem, až by přišel Pán, kterýž i osvítlí to, což skrytého jest ve tmě, a zjeví rady srdcí. A tehdážt bude míti chválu jeden každý od Boha. ⁶ Tyto pak věci, bratří moji, v podobenství obrátil jsem na sebe a na Apollo, pro vás, abyste se na nás učili nad to, což psáno jest, výše nesmýšleti, a abyste jeden pro druhého nenadýmali se proti někomu. ⁷ Nebo kdož tě soudí? A co máš, ješto bys nevzal? A když jsi vzal, proč se chlubíš, jako bys nevzal? ⁸ Již jste nasyceni, již jste zbohatli, bez nás kralujete. Ale ó byste kralovali, abychom i my také spolu s vámi kralovali. ⁹ Za to mám jistě, že nás Bůh apoštoly poslední okázal jako k smrti oddané; nebo učinění jsme divadlo tomuto světu, i andělům, i lidem. ¹⁰ My blázni pro Krista, ale vy opatrní v Kristu; my mdlí, vy pak silní; vy slavní, ale my opovržení. ¹¹ Až do tohoto času i lačníme, i žízníme, i nahotu trpíme, i poličkování býváme, i místa nemáme, ¹² A pracujeme, dělajíce rukama vlastníma; uhanění jsouce, dobrořečíme; protiventství trpíce, mile snášíme. ¹³ Když se nám rouhají, modlíme se

za ně; jako smeti tohoto světa učinění jsme, a jako povrhel u všech, až posavad. ¹⁴ Ne proto, abych vás zahanbil, píši toto, ale jako svých milých synů napomínám. ¹⁵ Nebo byste pak deset tisíc pěstounů měli v Kristu, však proto nemnoho máte otců. Nebo v Kristu Ježíši skrze evangelium já jsem vás zplodil. ¹⁶ Protož prosím vás, buďtež následovníci moji. ¹⁷ Pro tu příčinu poslal jsem vám Timotea, kterýžto jest syn můj milý a věrný v Pánu. Tenť vám připomínati bude, které jsou cesty mé v Kristu, jakž všudy v každé církvi učím. ¹⁸ Rovně jako bych neměl k vám přijíti, tak se naduli někteří. ¹⁹ Ale přijduť k vám brzo, bude-li Pán chtíti, a poznám ne řeč těch nadutých, ale moc. ²⁰ Neboť nezáleží v řeči království Boží, ale v moci. ²¹ Co chcete? S metlou-li abych přišel k vám, čili s láskou, a s duchem tichosti?

5

¹ Naprosto se slyší, že by mezi vámi bylo smilstvo, a to takové smilstvo, jakéž se ani mezi pohany nejmenuje, totiž aby někdo měl manželku otce svého. ² A vy nadutí jste, a nemoutíte se raději, aby vyvržen byl z prostředku vás ten, kdož takový skutek spáchal. ³ Já zajisté, ač vzdálený tělem, ale přítomný duchem, již jsem to usoudil, jako bych přítomen byl, abyste toho, kterýž to tak spáchal, ⁴ Ve jménu Pána našeho Jezukrista sejdouce se spolu, i s mým duchem, s mocí Pána našeho Jezukrista, ⁵ Vydali takového satanu k zahubení těla, aby duch spasen byl v den Pána Ježíše. ⁶ Nenít

dobrá chloubu vaše. Zdaliž nevíte, že maličko kvasu všechno těsto nakvašuje? ⁷ Vyčistětež tedy starý kvas, abyste byli nové zadělání, jakož pak jste nenakvašeni. Neboť jest Beránek náš velikonoční za nás obětován, Kristus. ⁸ A protož hodujmež ne v kvasu starém, ani v kvasu zlosti a nešlechtnosti, ale v přesnicích upřímosti a pravdy. ⁹ Psal jsem vám v listu, abyste se nesměšovali s smilníky. ¹⁰ Ale ne všelikterak s smilníky tohoto světa, neb s lakomci, nebo s dráči, aneb s modláři, sic jinak musili byste z tohoto světa vyjít. ¹¹ Nyní pak psal jsem vám, abyste se nesměšovali s takovými, kdyby kdo, maje jméno bratr, byl smilník, neb lakomec, neb modlář, neb zlolejce, neb opilec, neb dráč. S takovým ani nejezte. ¹² Nebo proč já mám i ty, kteříž jsou vně, souditi? Však ty, kteříž jsou vnitř, vy soudíte? ¹³ Ty pak, kteříž jsou vně, Bůh soudí. Vyvrztež tedy toho zlého sami z sebe.

6

¹ Smí někdo z vás, maje při s druhým, souditi se před nepravými, a ne raději před svatými? ² Nevíte-liž, že svatí svět souditi budou? I poněvadž od vás souzen býti má svět, kterakž tedy nehodni jste těch nejmenších věcí rozsuzovati? ³ Zdaliž nevíte, že anděly souditi budeme? Co pak tyto časné věci? ⁴ Protož když byste měli míti soud o tyto časné věci, těmi, kteříž nejzadnější jsou v církvi, soud osadte. ⁵ K zahanbeníť vašemu to pravím. Tak-liž není mezi vámi moudrého ani jednoho, kterýž by mohl rozsouditi mezi bratrem a bratrem svým? ⁶ Ale

bratr s bratrem soudí se, a to před nevěřícími? ⁷ Již tedy konečně nedostatek mezi vámi jest, že soudy máte mezi sebou. Proč raději křivdy netrpíte? Proč raději škody neberete? ⁸ Nýbrž vy křivdu činíte, a k škodě přivodíte, a to bratří své. ⁹ Zdali nevíte, že nespravedliví dědictví království Božího nedosáhnou? Nemylte se, však ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani zženštilí, ani samcologníci, ¹⁰ Ani zloději, ani lakomci, ani opilci, ani zlolejci, ani dráči, dědictví království Božího nedůjdou. ¹¹ A takoví jste někteří byli, ale obmyti jste, ale posvěceni jste, ale ospravedlněni jste ve jménu Pána Jezukrista a skrze Ducha Boha našeho. ¹² Všecko mi sluší, ale ne všecko prospívá; všecko mi sluší, ale jáť pod žádné té věci moc poddán nebudu. ¹³ Pokrmové břichu náležejí, a břicho pokrmům; Bůh pak i pokrmu i břicho zkazí. Ale tělo ne smilstvu oddáno býti má, ale Pánu, a Pán tělu. ¹⁴ Bůh pak i Pána Ježíše vzkřísil, i nás také vzkřísí mocí svou. ¹⁵ Nevíte-liž, že těla vaše jsou údové Kristovi? Což tedy vezma údy Kristovy, učiním je údy nevěstky? Odstup to. ¹⁶ Zdaliž nevíte, že kdož se připojuje k nevěstce, jedno tělo jest s ní? Nebo dí Písmo: Budou dva jedno tělo. ¹⁷ Ten pak, jenž se připojuje Pánu, jeden duch jest s ním. ¹⁸ Utíkejte smilstva. Všeliký hřích, kterýžkoli učinil by člověk, kromě těla jest, ale kdož smilní, ten proti svému vlastnímu tělu hřeší. ¹⁹ Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého, jenž přebývá v vás, kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji? ²⁰ Nebo koupeni jste za velikou mzdu.

Oslavujtež tedy Boha tělem vaším i duchem vaším, kteréžto věci Boží jsou.

7

¹ O čemž jste mi pak psali, k tomuť vám toto odpovídám: Dobréť by bylo člověku ženy se nedotýkati. ² Ale pro uvarování se smilstva, jeden každý manželku svou měj a jedna každá měj muže svého. ³ Muž k ženě povinnou přívětivost okazuj, a tak podobně i žena muži. ⁴ Žena vlastního těla svého v moci nemá, ale muž; též podobně i muž těla svého vlastního v moci nemá, ale žena. ⁵ Nezbavujte jeden druhého, leč by to bylo z společného svolení na čas, abyste se uprázdnilí ku postu a k modlitbě; a potom zase k témuž se navraťte, aby vás nepokoušel satan pro nezdrželivost vaši. ⁶ Ale toť pravím podle dopuštění, ne podle rozkazu. ⁷ Nebo chtěl bych, aby všickni lidé tak byli jako já, ale jeden každý svůj vlastní dar od Boha má, jeden tak a jiný jinak. ⁸ Pravím pak neženatým a vdovám: Dobré jest jim, aby tak zůstali jako i já. ⁹ Pakliť se nemohou zdržeti, nechať v stav manželský vstoupí; nebo lépe jest v stav manželský vstoupiti nežli páliť se. ¹⁰ Vdaným pak prikazuji ne já, ale Pán, řka: Manželka od muže neodcházej. ¹¹ Pakliť by odešla, zůstaniž nevdaná, anebo smiř se s mužem svým. Tolikéž muž nepropouštěj ženy. ¹² Jiným pak pravím já, a ne Pán: Má-li který bratr manželku nevěřící, a ta povoluje býti s ním, nepropouštějž jí. ¹³ A má-li která žena muže nevěřícího, a on chce

býti s ní, nepropouštěj ho. ¹⁴ Posvěcení jest zajisté nevěřící muž pro ženu věřící, a žena nevěřící posvěcena jest pro muže; sic jinak děti vaši nečistí by byli, ale nyní svatí jsou. ¹⁵ Pakli nevěřící odjíti chce, nechat jde. Neníť manem bratr neb sestra v takové věci, ale ku pokoji povolal nás Bůh. ¹⁶ A kterak ty víš, ženo, získáš-li muže svého? Anebo co ty víš, muži, získáš-li ženu? ¹⁷ Ale jakž jednomu každému odměřil Bůh a jakž jednoho každého povolal Pán, tak chodí. A taktéž ve všech církvích řídím. ¹⁸ Obřezaný někdo povolán jest? Neuvodiž na sebe neobřezání; pakli kdo v neobřízce povolán, neobřezuj se. ¹⁹ Nebo obřízka nic není, a neobřízka také nic není, ale zachovávání přikázání Božích. ²⁰ Jeden každý v povolání tom, jímž povolán jest, zůstávej. ²¹ Služebníkem byv, povolán jsi? Nedbej na to. Pakli bys mohl býti svobodný, raději toho užívej. ²² Nebo kdož jest v Pánu povolán, byv služebníkem, osvobozený jest Páně. Též podobně kdož jest povolán byv svobodný, služebník jest Kristův. ²³ Za mzdu koupeni jste, nebudtež služebníci lidští. ²⁴ Jeden každý, jakž povolán jest, bratří, v tom zůstávej před Bohem. ²⁵ O pannách pak přikázání Páně nemám, ale však radu dávám, jakožto ten, jemuž z milosrdenství svého Pán dal věrným býti. ²⁶ Za toť pak mám, že jest to dobré pro nastávající potřebu, totiž že jest dobré člověku tak býti. ²⁷ Přivázán-lis k ženě, nehledej rozvázání. Jsi-li prost od ženy, nehledej ženy. ²⁸ Pakli bys ses i oženil, nezhrěšils, a vdala-li by se panna,

nezhřešila; ale trápení těla míti budou takoví; jáť pak vám odpouštím. ²⁹ Ale totoť vám pravím, bratří, protože čas ostatní jest ukrácený: náležít tedy, aby i ti, kteříž mají ženy, byli, jako by jich neměli. ³⁰ A kteříž plačí, jako by neplakali, a kteříž se radují, jako by se neradovali, a kteříž kupují, jako by nevládli, ³¹ A kteříž užívají tohoto světa, jako by neužívali. Neboť pomíjí způsob tohoto světa. ³² A já bych rád chtěl, abyste vy bez pečování byli. Nebo kdo ženy nemá, pečuje o to, což jest Páně, kterak by se líbil Pánu. ³³ Ale kdo se oženil, pečuje o věci tohoto světa, kterak by se líbil ženě. ³⁴ Rozdílnéť jsou jistě žena a panna. Nevdaná pečuje o to, což jest Páně, aby byla svatá i tělem i duchem, ale vdaná pečuje o věci světa, kterak by se líbila muži. ³⁵ Totoť pak pravím proto, abych vám to, což jest užitečnějšího, ukázal, ne abych na vás osidlo uvrhl, ale abyste slušně a případně Pána se přídrželi bez všeliké roztržitosti. ³⁶ Pakli kdo za neslušnou věc své panně pokládá pomíjení času k vdání, a tak by se státi mělo, učiň, jakžkoli chce, nezhřeší. Nechažť ji vdá. ³⁷ Ale kdož jest se pevně ustavil v srdci svém, a není mu toho potřeba, ale v moci má vlastní vůli svou, a to uložil v srdci svém, aby choval pannu svou, dobře činí. ³⁸ A tak i ten, kdož vdává pannu svou, dobře činí, ale kdo nevžívá, lépe činí. ³⁹ Žena přivázána jest k manželství zákonem dotud, dokudž její muž živ jest. Pakli by umřel muž její, svobodná jest; můž se vdáti, za kohož chce, toliko v Pánu. ⁴⁰ Ale blahoslavenější jest,

zůstala-li by tak, podle mého soudu. Mámt' pak za to, žeť i já mám Ducha Božího.

8

¹ O těch pak věcech, kteréž modlám obětovány bývají, víme, že všickni známost máme. A známost nadýmá, ale láska vzdělává. ² Zdá-li se pak komu, že něco umí, ještě nic nepoznal, tak jakž by měl znáti. ³ Ale jestliže kdo miluje Boha, tenť jest vyučen od něho. ⁴ A protož o pokrmích, kteříž se modlám obětují, toto dím: Víme, že modla na světě nic není a že není jiného žádného Boha nežli jeden. ⁵ Nebo ačkoli jsou někteří, ješto slovou bohové, i na nebi i na zemi, (jakož jsou mnozí bohové a páni mnozí,) ⁶ Ale my máme jediného Boha Otce, z něhož všecko, a my v něm, a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze něhož všecko, i my skrze něho. ⁷ Ale ne ve všechť jest to umění. Nebo někteří se zlým svědomím pro modlu až dosavad jako modlám obětované jedí, a svědomí jejich, jsuci mdlé, poskvvrňuje se. ⁸ Nečinít' pak nás pokrm vzácných Bohu. Nebo budeme-li jísti, nic tím lepší nebudeme, a nebudeme-li jísti, nic horší nebudeme. ⁹ Ale vizte, ať by snad ta vaše moc nebyla k urážce mdlým. ¹⁰ Nebo uzří-li kdo tebe, majícího známost, a ty sedíš při pokrmu modlám obětovaném, zdaliž svědomí toho, kterýž jest mdlý, nebude přivedeno k tomu, aby také jedl modlám obětované? ¹¹ I zahyneť bratr mdlý, (pro tvé to vědění), za kteréhož Kristus umřel. ¹² A tak hřešíce proti

bratřím, a urážejíce svědomí jejich mdlé, proti Kristu hřešíte. ¹³ A protože jestližeť pohoršuje pokrm bližního mého, nebudu jísti masa na věky, abych nezhoršil bratra svého.

9

¹ Zdaliž nejsem apoštol? Zdaliž nejsem svobodný? Zdaliž jsem Jezukrista Pána našeho neviděl? Zdaliž vy nejste práce má v Pánu? ² Bychť pak jiným nebyl apoštol, tedy vám jsem. Nebo pečet mého apoštolství vy jste v Pánu. ³ Odpověď má před těmi, jenž mne soudí, ta jest: ⁴ Zdaliž nemáme moci jísti a píti? ⁵ Zdaliž nemáme moci sestry ženy při sobě míti, jako i jiní apoštolé, i bratří Páně, i Petr? ⁶ Zdaliž sám já a Barnabáš nemáme moci tělesných prací zanechati? ⁷ I kdo bojuje kdy na svůj náklad? Kdo štěpuje vinici a jejího ovoce nejí? Anebo kdo pase stádo a mléka od stáda nejí? ⁸ Zdali podle člověka to pravím? Zdaliž i Zákon toho nepraví? ⁹ Nebo v Zákoně Mojžíšově psáno jest: Nezavížeš úst volu mlátícímu. I zdali Bůh tak o voly pečuje? ¹⁰ Ěili naprosto pro nás to praví? Pro násť jistě to napsáno jest. Nebo kdo oře, v naději orati má; a kdo mlátí v naději, naděje své má účasten býti. ¹¹ Poněvadž jsme my vám duchovní věci rozsivali, tak-liž jest pak to veliká věc, jestliže bychom my vaše časné věci žali? ¹² Kdyžť jiní práva svého k vám užívají, proč ne raději my? Avšak neužívali jsme práva toho, ale všechno snášíme, abychom žádné překážky nečinili evangelium Kristovu. ¹³ Zdaliž nevíte,

že ti, kteříž o svatých věcech pracují, z svatých věcí jedí, a kteříž oltáři přístojí, s oltářem spolu díl mají? ¹⁴ Tak jest i Pán nařídil těm, kteříž evangelium zvěstují, aby z evangelium živi byli. ¹⁵ Jáť jsem však ničeho toho neužíval. Aníž jsem toho proto psal, aby se to při mně tak dalo, anť by mi mnohem lépe bylo umřítí, nežli aby kdo chválu mou vyprázdnil. ¹⁶ Nebo káži-li evangelium, nemám se čím chlubití, poněvadž jsem to povinen; ale běda by mně bylo, kdybych nekázal. ¹⁷ Jestližeť pak dobrovolně to činím, mámť odplatu; pakli bezděky, úradť jest mi svěřen. ¹⁸ Jakouž tedy mám odplatu? abych evangelium káže, bez nákladů býti evangelium Kristovo uložil, proto abych zle nepožíval práva svého při evangelium. ¹⁹ Svoboden zajisté jsa ode všech, všechněm sebe samého v službu jsem vydal, abych mnohé získal. ²⁰ A učiněn jsem Židům jako Žid, abych Židy získal; těm, kteříž pod Zákonem jsou, jako bych pod Zákonem byl, abych ty, kteříž pod Zákonem jsou, získal. ²¹ Těm, kteříž jsou bez Zákona, jako bych bez Zákona byl, (a nejsa bez Zákona Bohu, ale jsa v Zákoně Kristu,) abych získal ty, jenž jsou bez Zákona. ²² Učiněn jsem mdlým jako mdlý, abych mdlé získal. Všechněm všecko jsem učiněn, abych vždy některé k spasení přivedl. ²³ A toť činím pro evangelium, abych účastník jeho byl. ²⁴ Zdaliž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všickni zajisté běží, ale jeden běře základ? Tak běžte, abyste základu dosáhli. ²⁵ A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdržlivý. A oni zajisté, aby

porušitelnou korunu vzali, jsou zdrželiví, ale my neporušitelnou. ²⁶ Protož já tak běžím, ne jako v nejistotu, tak bojuji, ne jako vítr rozrážeje, ²⁷ Ale podmaňuji tělo své a v službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechtný.

10

¹ Nechcít pak, abyste nevěděli, bratří, že otcové naši všickni pod oblakem byli, a všickni moře přešli, ² A všickni v Mojžíše pokřtěni jsou v oblace a v moři, ³ A všickni týž pokrm duchovní jedli, ⁴ A všickni týž nápoj duchovní pili. Pili zajisté z duchovní skály, kteráž za nimi šla; a ta skála byl Kristus. ⁵ Ale ne ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu, nebo zhynuli na poušti. ⁶ Ty pak věci za příklad nám býti mají k tomu, abychom nebyli žádostivi zlého, jako i oni žádali. ⁷ Protož nebuďte modláři, jako někteří z nich, jakož psáno jest: Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hráli. ⁸ Aniž smilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich jeden den třímecítma tisíců. ⁹ Ani pokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a od hadů zhynuli. ¹⁰ Ani reptete, jako i někteří z nich reptali, a zhynuli od záhubce. ¹¹ Toto pak všecko u figuře dálo se jim, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme již na konci světa. ¹² A protož kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl. ¹³ Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobíť s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snésti. ¹⁴ Protož,

moji milí bratří, utíkejtež modlářství. ¹⁵ Jakožto opatrným mluvím. Vy sudte, co pravím. ¹⁶ Kalich dobrořečení, kterémuž dobrořečíme, zdaliž není společnost krve Kristovy? A chléb, kterýž lámeme, zdaliž není společnost těla Kristova? ¹⁷ Nebo jeden chléb, jedno tělo mnozí jsme; všickni zajisté z jednoho chleba jíme. ¹⁸ Pohledte na Izraele podle těla. Zdaliž ti, kteříž jedí oběti, nejsou účastníci oltáře? ¹⁹ Což pak tedy dím? Že modla jest něco? Anebo že modlám obětované něco jest? Nikoli. ²⁰ Ale toto pravím, že, což obětují pohané, ďáblům obětují, a ne Bohu. Nechtěť bych pak, abyste vy byli účastníci ďáblů. ²¹ Nebo nemůžete kalicha Páně píti a kalicha ďáblů; nemůžete účastníci býti stolu Páně a stolu ďáblů. ²² Èili k hněvu popouzíme Pána? Zdali silnější jsme nežli on? ²³ Všecko mi sluší, ale ne všecko jest užitečné; všecko mi sluší, ale ne všecko vzdělává. ²⁴ Žádný nehledej svých věcí, ale jeden každý toho, což jest bližního. ²⁵ Všecko, což se v masných krámích prodává, jezte, nic se nevyptávajíce pro svědomí. ²⁶ Nebo Páněť jest země i plnost její. ²⁷ Pozval-liť by vás pak kdo z nevěřících k stolu, a chcete jíti, vše, cožkoli bylo by vám předloženo, jezte, nic se nevyptávajíce pro svědomí. ²⁸ Pakli by vám někdo řekl: Toto jest modlám obětované, nejezte pro toho, jenž oznámil, a pro svědomí. Páněť zajisté jest země i plnost její. ²⁹ Svědomí pak pravím ne tvé, ale toho druhého. Nebo proč by měla svoboda má potupena býti od cizího svědomí? ³⁰ A poněvadž

já s díky činěním požívám, proč mi se rouhají příčinou toho, z čehož já díky činím? ³¹ Protož buďte že jíte, nebo pijete, anebo cožkoli činíte, všecko k slávě Boží čiňte. ³² Bez úrazu buďte i Židům i Řekům i církvi Boží, ³³ Jakož i já ve všem líbím se všechněm, nehledaje v tom svého užitku, ale mnohých, aby spaseni byli.

11

¹ Následovníci moji buďte, jako i já Kristův. ² Chválímť pak vás, bratří, že všechny věci mé v paměti máte, a jakž jsem vydal vám ustanovení, tak je zachováváte. ³ Chciť pak, abyste věděli, že všelikého muže hlava jest Kristus, a hlava ženy muž, hlava pak Kristova Bůh. ⁴ Každý muž, modle se aneb prorokuje s přikrytou hlavou, ohyžďuje hlavu svou. ⁵ Každá pak žena, modleci se anebo prorokující s nepřikrytou hlavou, ohyžďuje hlavu svou; nebo jednotejná věc jest, jako by se oholila. ⁶ Nebo nezavíjí-liť žena hlavy své, nechažť se také ostříhá. Pakli jest mrzká věc ženě oholiti se neb ostříhati, nechažť se zavíjí. ⁷ Mužť nemá zavíjeti hlavy své, obraz a sláva Boží jsa, ale žena sláva mužova jest. ⁸ Nebo není muž z ženy, ale žena z muže. ⁹ Není zajisté muž stvořen pro ženu, ale žena pro muže. ¹⁰ Protož máť žena míti obestření na hlavě pro anděly. ¹¹ Avšak ani muž bez ženy, ani žena bez muže, v Pánu. ¹² Nebo jakož žena jest z muže, tak i muž skrze ženu, všechny pak věci z Boha. ¹³ Vy sami mezi sebou sudte, sluší-li se ženě s nepřikrytou hlavou modliti Bohu. ¹⁴ Zdaliž vás

i samo přirození neučí, žeť jest ohyzda muži míti dlouhé vlasy? ¹⁵ Ale ženě míti dlouhé vlasy poctivé jest; nebo vlasové k zastírání dány jsou jí. ¹⁶ Jestliže pak komu se vidí neustupným býti, mytí takového obyčeje nemáme, ani církev Boží. ¹⁷ Toto pak předkládaje, nechválím toho, že ne k lepšímu, ale k horšímu se scházíte. ¹⁸ Nejprve zajisté, když se scházíte do shromáždění, slyším, že jsou roztržky mezi vámi, a poněkud tomu věřím. ¹⁹ Neboť musejí i kacírstva mezi vámi býti, aby právě zbožní zjevení byli mezi vámi. ²⁰ A tak když se scházíte vespolek, jižť to není večeři Páně jísti, ²¹ Poněvadž jeden každý nejprv večeři svou přijímá v jedení, a tu někdo lační, a jiný se přepil. ²² A což pak domů nemáte k jedení a ku pití? Èili církev Boží tupíte, a zahanbujete ty, kteříž nemají hojnosti pokrmů? Což vám dím? Chváliti budu vás? V tom jistě nechválím. ²³ Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb, ²⁴ A díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To číňte na mou památku. ²⁵ Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi. To číňte, kolikrátkoli pítí budete, na mou památku. ²⁶ Nebo kolikrátž byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujte, dokavadž nepřijde. ²⁷ A protož kdokoli jedl by chléb tento a pil z kalicha Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. ²⁸ Zkusiž tedy sám sebe člověk, a tak chléb ten jez, a z toho kalicha pí.

²⁹ Nebo kdož jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, nerozsuzuje těla Páně. ³⁰ Protož mezi vámi jsou mnozí mdlí a nemocní, a spí mnozí, ³¹ Ješto kdybychom se sami rozsuzovali, nebyli bychom souzeni. ³² Ale když býváme souzeni, ode Pána býváme poučováni, abychom s světem nebyli odsouzeni. ³³ A tak, bratří moji, když se scházíte k jedení, jedni na druhé čekávejte. ³⁴ Pakli kdo lační, doma jez, abyste se nescházeli k odsouzení. Jiné pak věci, když přijdu, zřídím.

12

¹ O duchovních pak dařích, bratří, nechci, abyste nevěděli. ² Víte, že jste byli pohané, kteříž k modlám němým, jakž jste bývali vedeni, tak jste chodili. ³ Protož známoť vám činím, že žádný v Duchu Božím mluvě, nezlořečí Pánu Ježíši, a žádný nemůže říci Pán Ježíš, jediné v Duchu svatém. ⁴ Rozdílníť pak darové jsou, ale tentýž Duch, ⁵ A rozdílná jsou přísluhování, ale tentýž Pán, ⁶ A rozdílné jsou moci, ale tentýž Bůh, jenžto působí všecko ve všech. ⁷ Jednomu pak každému dáno bývá zjevení Ducha k užitku. ⁸ Nebo někomu dána bývá skrze Ducha řeč moudrosti, jinému pak řeč umění podle téhož Ducha, ⁹ Jinému víra v témž Duchu, jinému darové uzdravování v jednos-
tejném Duchu, ¹⁰ Někomu divů činění, jinému prorocství, jinému rozeznání duchů, jinému rozličnost jazyků, jinému vykládání jazyků. ¹¹ Ale to vše působí jeden a týž Duch, rozděluje jednomu každému obzvláště, jakž ráčí. ¹² Nebo

jakož tělo jedno jest a mnoho má údů, ale všickni ti jednoho těla údové, mnozí jsouce, však jedno tělo jsou: tak i Kristus. ¹³ Skrze jednoho zajisté Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme, buďto Židé, buďto Řekové, buďto služebníci, nebo svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme. ¹⁴ Nebo tělo není jeden úd, ale mnozí. ¹⁵ Dí-li noha: Poněvadž nejsem rukou, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? ¹⁶ A dí-li ucho: Když nejsem oko, nejsem z těla, zdaliž proto není z těla? ¹⁷ Jestliže všecko tělo jest oko, kde pak bude sluch? Pakli všecko tělo jest sluch, kde povonění? ¹⁸ Ale zřídil Bůh údy jeden každý z nich v těle, tak jakž jest on chtěl. ¹⁹ Nebo kdyby byli všickni údové jeden úd, kde by bylo tělo? ²⁰ Ale nyní mnozí údové jsou, však jedno tělo. ²¹ A tak nemůžt oko říci ruce: Nepotřebí mi tebe, anebo opět hlava nohám: Nepotřebuji vás. ²² Nýbrž mnohem více údové, kteříž se zdadí nejdlejší v těle býti, potřební jsou. ²³ A kteréž máme za nejméně ctihodné údy v těle, ty větší ctí přistíráme; a nezdobní údové naši hojnější ozdobu mají, ²⁴ Ozdobní pak údové naši toho nepotřebují. Ale Bůh tak způsobil tělo, poslednějšimu dav hojnější poctu, ²⁵ Aby nebyla nesvornost v těle, ale aby údové jedni o druhé vespolek pečovali ²⁶ A protože jestliže trpí co jeden úd, spolu s ním trpí všickni údové; pakli jest v slávě jeden úd, radují se spolu s ním všickni údové. ²⁷ Vy pak jste tělo Kristovo, a údové z částky. ²⁸ A některé zajisté postavil Bůh v církvi nejprv apoštoly, druhé proroky,

třetí učitele, potom moci, potom ty, kteří mají dary uzdravování, pomocníky, správce jiných, rozličnost jazyků mající. ²⁹ Zdaliž jsou všickni apoštolé? Zdali všickni proroci? Zdali všickni učitelé? Zdali všickni divy činí? ³⁰ Zdali všickni mají dary k uzdravování? Zdali všickni jazyky rozličnými mluví? Zdali všickni vykládají? ³¹ Snažujtež se pak dojíti darů lepších, a ještěť vyšší cestu vám ukáží.

13

¹ Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl, učiněn jsem jako měď zvučící anebo zvonec znějící. ² A bychť měl prorocství, a znal všecka tajemství, i všelikého umění došel, a kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, lásky pak kdybych neměl, nic nejsem. ³ A kdybych vynaložil na pokrmy chudých všecken statek svůj, a bych vydal tělo své k spálení, a lásky bych jen neměl, nic mi to neprospívá. ⁴ Láska trpělivá jest, dobrotivá jest, láska nezávidí, láska není všetečná, nenadýmá se. ⁵ V nic neslušného se nevydává, nehledá svých věcí, nepouzí se, neobmýšlí zlého. ⁶ Neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě. ⁷ Všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všeho trpělivě čeká. ⁸ Láska nikdy nevypadá, ačkoli prorocství přestanou, i jazykové utichnou, i učení v nic přijde. ⁹ Z částky zajisté poznáváme a z částky prorokujeme. ¹⁰ Ale jakžt by přišlo dokonalé, tehdyt to, což jest z částky, vyhlazeno bude. ¹¹ Dokudž

jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, myslil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, ale když jsem učiněn muž, opustil jsem dětinské věci. ¹² Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdáž tváří v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu. ¹³ Nyní pak zůstává víra, naděje, láska, to tré, ale největší z nich jestiť láska.

14

¹ Následujtež tedy lásky, horlivě žádejte duchovních věcí, nejvíce však, abyste prorokovali. ² Nebo ten, jenž mluví cizím jazykem, ne lidem mluví, ale Bohu; nebo žádný neposlouchá, ale duchem vypravuje tajemství. ³ Kdož pak prorokuje, lidem mluví vzdělání, i napomínání, i potěšení. ⁴ Kdož mluví cizím jazykem, sám sebe vzdělává, ale kdož prorokuje, tentí církev vzdělává. ⁵ Chtěť bych pak, abyste všickni jazyky rozličnými mluvili, ale však raději, abyste prorokovali. Nebo větší jest ten, jenž prorokuje, nežli ten, kdož jazyky cizími mluví, leč by také to, což mluví, vykládal, aby se vzdělávala církev. ⁶ A protož, bratří, přišel-li bych k vám, jazyky cizími mluvě, což vám prospěji, nebudu-liť vám mluvit, buď v zjevení neb v umění, buď v proroctví neb v učení? ⁷ Podobně jako i bezdušné věci, vydávající zvuk, jako píšťalka nebo harfa, kdyby rozdílného zvuku nevydávaly, kterak by vědíno bylo, co se píská, anebo na harfu hrá? ⁸ Ano trouba vydala-li by nejistý hlas, kdož se bude strojiti k boji? ⁹ Tak i vy,

nevydali-li byste jazykem svým srozumitelných slov, kterak bude rozumíno, co se mluví? Budete jen u vítr mluvit. ¹⁰ Tak mnoho, (jakž vidíme,) rozdílů hlasů jest na světě, a nic není bez hlasu. ¹¹ Protož nebudu-liť znáti moci hlasu, budu tomu, kterýž mluví, cizozemec, a ten, jenž mluví, bude mi také cizozemec. ¹² Tak i vy, poněvadž jste horliví milovníci duchovních věcí, toho hledejte, abyste se k vzdělání církve rozhojnili. ¹³ A protož, kdož mluví jazykem cizím, modl se, aby mohl vykládati. ¹⁴ Nebo budu-li se modliti cizím jazykem, duch můj se toliko modlí, ale mysl má bez užitku jest. ¹⁵ Což tedy jest? Modliti se budu duchem, a modliti se budu i myslí; plésati budu duchem a plésati budu i myslí. ¹⁶ Nebo kdybys ty dobrořečil Bohu duchem, kterakž ten, jenž prostý člověk jest, k tvému dobrořečení řekne Amen, poněvadž neví, co pravíš? ¹⁷ Nebo ač ty dobře díky činíš, ale jiný se nevzdělává. ¹⁸ Děkuji Bohu svému, že více nežli vy všickni jazyky cizími mluví. ¹⁹ Ale v sboru raději bych chtěl pět slov srozumitelně promluvit, abych také jiných poučil, nežli deset tisíců slov jazykem neznámým. ²⁰ Bratří, nebudte děti v smyslu, ale zlostí buďte děti, smyslem pak buďte dospělí. ²¹ Psáno jest v Zákoně: Že rozličnými jazyky a cizími rty budu mluvit lidu tomuto, a anižť tak mne slyšeti budou, praví Pán. ²² A tak jazykové jsou za div ne těm, jenž věří, ale nevěřícím, proroctví pak ne nevěřícím, ale věřícím. ²³ A protož když by se sešla všecka církev spolu, a všickni by jazyky cizími mluvili, a vešli by

tam i neučení neb nevěřící, zdaliž neřeknou, že blázníte? ²⁴ Ale kdyby všickni prorokovali, a všel by tam mezi ně někdo nevěřící nebo neučený, přemáhán by byl ode všech a souzen ode všech. ²⁵ A tak tajnosti srdce jeho zjeveny budou, a on padna na tvář, klaněti se bude Bohu, vyznávaje, že jistě Bůh jest mezi vámi. ²⁶ Což tedy bratří? Když se scházíte, jeden každý z vás píseň má, učení má, cizí jazyk má, zjevení má, vykládání má, všechno to budiž k vzdělání. ²⁷ Buďte že by kdo jazykem cizím mluvil, ať se to děje skrze dva neb nejvíce tři, a to jeden po druhém, a jeden ať vykládá. ²⁸ Pakli by nebylo vykladače, nechat mlčí v shromáždění, než sobě sám nechažť mluví a Bohu. ²⁹ Proroci pak dva nebo tři ať mluví, a jiní nechť rozsuzují. ³⁰ Pakliť by jinému tu přisedícímu zjeveno bylo, první mlč. ³¹ Nebo můžete všickni, jeden po druhém, prorokovati, aby se všickni učili a všickni se potěšovali. ³² Duchovět pak proroků prorokům poddání jsou. ³³ Nebo není Bůh původ různice, ale pokoje, jakož i ve všech shromážděních svatých učím. ³⁴ Ženy vaše v shromážděních ať mlčí, nebo nedopouští se jim mluvit, ale aby poddány byly, jakž i Zákon praví. ³⁵ Pakli se chtí čemu naučiti, doma mužů svých nechat se ptají. Nebo mrzká věc jest ženám mluvit v shromáždění. ³⁶ Zdaliž jest od vás slovo Boží posláno? Zdali k samým vám přišlo? ³⁷ Zdáli se sobě kdo býti prorokem nebo duchovním, nechažť pozná, co vám píši, žeť jsou příkázání Páně. ³⁸ Pakli kdo neví, nevěz. ³⁹ A takž, bratří, o

to se snažte, abyste prorokovali, a jazyky cizími mluvití nezbraňujte. ⁴⁰ Všecko slušně a podle řádu ať se děje.

15

¹ Známoť vám pak činím, bratří, evangelium, kteréž jsem zvěstoval vám, kteréž jste i přijali, v němž i stojíte, ² Skrze kteréž i spasení bērete, kterak kázal jsem vám, pamatujete-li, leč byste nadarmo uvěřili. ³ Vydal jsem zajisté vám nejprve to, což jsem i vzal, že Kristus umřel za hříchy naše podle Písem, ⁴ A že jest pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne podle Písem. ⁵ A že vidín jest od Petra, potom od dvanácti. ⁶ Potom vidín více než od pěti set bratří spolu, z nichžto mnozí ještě živi jsou až dosavad, a někteří již zesnuli. ⁷ Potom vidín jest od Jakuba, potom ode všech apoštolů. ⁸ Nejposléze pak ze všech, jakožto nedochůdčeti, ukázal se i mně. ⁹ Nebo já jsem nejmenší z apoštolů, kterýž nejsem hoden slouti apoštol, protože jsem se protivil církvi Boží. ¹⁰ Ale milostí Boží jsem to, což jsem, a milost jeho mně učiněná daremná nebyla, ale hojněji nežli oni všickni pracoval jsem, avšak ne já, ale milost Boží, kteráž se mnou jest. ¹¹ Protož i já i oni tak kážeme, a tak jste uvěřili. ¹² Poněvadž se pak káže o Kristu, že jest z mrtvých vstal, kterakž někteří mezi vámi praví, že by nebylo z mrtvých vstání? ¹³ Nebo není-liť z mrtvých vstání, anižť jest Kristus z mrtvých vstal. ¹⁴ A nevstal-liť jest z mrtvých Kristus, tedyť jest daremné kázání naše,

a daremnát jest i víra vaše. ¹⁵ A byli bychom nalezeni i křiví svědkové Boží; nebo vydali jsme svědectví o Bohu, že vzkřísil z mrtvých Krista. Kteréhož nevzkřísil, (totiž) jestliže mrtví z mrtvých nevstávají. ¹⁶ Nebo jestližeť mrtví z mrtvých nevstávají, anižť jest Kristus vstal. ¹⁷ A nevstal-liť jest z mrtvých Kristus, marná jest víra vaše, ještě jste v hříších vašich. ¹⁸ A takť i ti, kteříž zesnuli v Kristu, zahynuli. ¹⁹ Jestližeť pak v tomto životě toliko naději máme v Kristu, nejbídnější jsme ze všech lidí. ²⁰ Ale vstalť jest z mrtvých Kristus, prvotiny těch, jenž zesnuli. ²¹ Nebo poněvadž skrze člověka smrt, také i skrze člověka vzkříšení z mrtvých. ²² Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou. ²³ Ale jeden každý v svém pořádku: Prvotiny Kristus, potom ti, kteříž jsou Kristovi, v příští jeho. ²⁴ Potom bude konec, když vzdá království Bohu a Otci, když vyprázdní všeliké knížatstvo, i všelikou vrchnost i moc. ²⁵ Nebo musíť to býti, aby on kraloval, dokudž nepoloží všech nepřátel pod nohy jeho. ²⁶ Nejposlednější pak nepřítel zahlazen bude smrt. ²⁷ Nebo všecky věci poddal pod nohy jeho. Když pak praví, že všecky věci poddány jsou jemu, zjevněť jest, že kromě toho, kterýž jemu poddal všecko. ²⁸ A když poddáno jemu bude všecko, tedy i on Syn poddá se tomu, kterýž jemu poddati má všecko, aby byl Bůh všecko ve všech. ²⁹ Sic jinak co činí ti, kteříž se křtí za mrtvé? Nevstávají-liť mrtví z mrtvých, i proč se křtí za mrtvé? ³⁰ Proč i

my nebezpečnosti trpíme každé hodiny? ³¹ Na každý den umírám, skrze slávu naši, kterouž mám v Kristu Ježíši Pánu našem. ³² Jestližeť jsem obyčejem jiných lidí bojoval s šelmami v Efezu, co mi to prospěje, nevstanou-liť mrtví? Tedy jezme a pijme, nebo zítra zemřeme. ³³ Nedejte se svoditi. Porušujít dobré obyčeje zlá rozmouvání. ³⁴ Prociťte k konání spravedlnosti, a nehřešte. Nebo někteří ještě neznají Boha; k zahanbení vašemu toto mluvím. ³⁵ Ale řekne někdo: Kterakž pak vstanou mrtví? A v jakém těle přijdou? ³⁶ Ó nemoudrý, však to, což rozsíváš, nebývá obživeno, leč umře. ³⁷ A což rozsíváš, ne to tělo, kteréž potom zroste, rozsíváš, ale holé zrno, jaké se trefí, pšenice nebo kteréžkoli jiné. ³⁸ Bůh pak dává jemu tělo, jakž ráčí, a jednomu každému z těch semen jeho vlastní tělo. ³⁹ Ne každé tělo jest jednotejné tělo, ale jiné zajisté tělo lidské, jiné tělo hovadí, jiné pak rybí, a jiné ptačí. ⁴⁰ A jsou těla nebeská, a jsou těla zemská, ale jináť jest sláva nebeských, a jiná zemských, ⁴¹ Jiná sláva slunce, a jiná měsíce, a jiná sláva hvězd; nebo hvězda od hvězdy dělí se v slávě. ⁴² Tak i vzkříšení z mrtvých. Rozsívá se tělo porušitelné, vstane neporušitelné; ⁴³ Rozsívá se nesličné, vstane slavné; rozsívá se nemocné, vstane mocné; ⁴⁴ Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest také i duchovní tělo. ⁴⁵ Takť i psáno jest: Učiněn jest první člověk Adam v duši živou, ale poslední Adam v ducha obživujícího. ⁴⁶ Však ne nejprve duchovní, ale

tělesné, potom pak duchovní. ⁴⁷ První člověk byl z země zemský, druhý člověk jest sám Pán s nebe. ⁴⁸ Jakýž jest ten zemský, takoví jsou i zemští, a jakýž ten nebeský, takovíž budou také i nebeští. ⁴⁹ A jakož jsme nesli obraz zemského, takť poneseme obraz i nebeského. ⁵⁰ Totoť pak pravím, bratří: Že tělo a krev království Božího dědictví nedosáhnou, aniž porušitelnost neporušitelnosti dědičně obdrží. ⁵¹ Aj, tajemství vám pravím: Ne všickni zajisté zesneme, ale všickni proměněni budeme, hned pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu. ⁵² Neboť zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a my proměněni budeme. ⁵³ Musí zajisté toto porušitelné tělo obléci neporušitelnost, a smrtelné toto obléci nesmrtelnost. ⁵⁴ A když porušitelné toto tělo obleče neporušitelnost, a smrtelné toto obleče nesmrtelnost, tehdy se naplní řeč, kteráž napsána jest: Pohlcena jest smrt v vítězství. ⁵⁵ Kde jest, ó smrti, osten tvůj? Kde jest, ó peklo, vítězství tvé? ⁵⁶ Osten pak smrti jestiť hřích, a moc hřicha jest Zákon. ⁵⁷ Ale Bohu díka, kterýž dal nám vítězství skrze Pána našeho Jezukrista. ⁵⁸ Protož, bratří moji milí, stálí buďte a nepohnutelní, rozhojňující se v díle Páně vždycky, věduce, že práce vaše není daremná v Pánu.

16

¹ O sbírce pak na svaté, jakž jsem nařídil v církvích Galatských, tak i vy číňte. ² V každou neděli jeden každý z vás sám u sebe

slož, schovaje podle možnosti, aby ne teprv, když k vám přijdu, sbírky se dály. ³ Když pak přijdu, kterékoli osoby schválíte skrze listy, tyť pošli, aby donesli tuto milost vaši do Jeruzaléma. ⁴ Pakliť by bylo potřebí, abych i já šel, půjdouť se mnou. ⁵ Přijduť pak k vám, když Macedonií projdu; (nebo Macedonií míním projíti.) ⁶ Ale u vásť snad poostanu, aneb i přes zimu pobudu, abyste vy mne doprovodili, kamž bych koli šel. ⁷ Nechci zajisté s vámi se nyní toliko na zastavení shledati, ale naději se, že za nějaký čas pobudu u vás, bude-li Pán chtíti. ⁸ Zůstanuť pak v Efezu až do letnic. ⁹ Nebo otevříny jsou mi tu veliké a mocné dveře, a protivníku mnoho. ¹⁰ Přišel-liť by pak k vám Timoteus, hleďtež, aby bezpečně byl u vás; neboť dílo Boží dělá jako i já. ¹¹ Protož nechť jím žádný nepohrdá, ale vyprovodte jej v pokoji, ať přijde ke mně; neboť na něj čekám s bratřími. ¹² O Apollovi pak bratru oznamuji vám, že jsem ho velmi prosil, aby šel k vám s bratřími. Ale nikoli nebyla vůle jeho, aby nyní přišel, než přijdeť, když bude míti čas příhodný. ¹³ Bděte, stůjte u víře, zmužile sobě čiňte a buďtež silní. ¹⁴ Všecky věci vaše ať se dějí v lásce. ¹⁵ Prosímť vás pak, bratří, znáte čeled Štěpánovu, že jsou oni prvotiny Achaie, a že jsou se v službu svatým vydali, ¹⁶ abyste i vy poddáni byli takovým, i všelikému pomáhajícímu a pracujícímu. ¹⁷ Těšímť se pak z příchodu Štěpána a Fortunáta a Achaika; nebo nedostatek pro vaši nepřítomnost oni doplnili. ¹⁸ Potěšili zajisté mého ducha i vašeho. Protož

znejtež takové. ¹⁹ Pozdravujít vás sborové, kteříž jsou v Azii. Pozdravujít vás v Pánu velice Akvila a Priscilla, s církví tou, kteráž jest v domu jejich. ²⁰ Pozdravují vás všickni bratří. Pozdravte sebe vespolek v políbení svatém. ²¹ Pozdravení vlastní rukou Pavlovou. ²² Jestliže kdo nemiluje Pána Jezukrista, budiž proklatý: Maran atha. ²³ Milost Pána Jezukrista budiž s vámi. ²⁴ I láska má v Kristu Ježíši se všemi vámi. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900